

Cele trei mari provocări ale civilizației umane de ieri, de azi și de mâine: foametea, bolile, războaiele

Motto:

„Numeroși gânditori și profeți au concluzionat că: foamea, epidemiile, războaiele, deveneau o parte integrantă a planului cosmic al lui Dumnezeu sau al naturii noastre imperfecte. La începutul Mileniului Trei am reușit să cunoaștem cum am putea împiedica foametea, epidemiile și războaiele și în mare parte din timp am reușit asta, bineînțeles au fost întotdeauna și eșecuri notabile. În fața lor, ne mulțumim să ridicăm din umeri și să afirmăm: „Bine, așa este în lumea noastră imperfectă”, sau „Facă-se voia Domnului”.

Yuval Noah HARARI, HOMO DEUS, Un breve histoire de l'avenir, Ed. Albin MICHEL, 2015

De-a lungul civilizației umane, foametea a devenit inamicul public numărul unu care, a generat sărăcia biologică cu efecte devastatoare, tragice pentru milioane de oameni, dar, considerată ca fiind „benefică” și o cerință vitală a planului de control demografic, susținut de adepții oculte globaliste. De la apariția formelor de asociere a oamenilor în grupuri mai mici sau mai mari, preocuparea prioritară a fost de a găsi soluții pentru a asigura hrana zilnică cu „**sudoarea frunții**” fără însă a produce perturbări ecosistemului din care făcea și el parte. Treptat, oamenii s-au adresat Marelui Creator, spiritelor naturii, entităților angelice, sfinților, ori au inventat instrumente, instituții, sisteme sociale care, să-i protejeze de foamete, sărăcie și de urgia stihliilor naturii. Istoria omenirii abundă în momente dramatice când foametea a împins oamenii la gesturi disperate de canibalism, violență extremă, revolte sângeroase. Sărăcia creează cu certitudine și alte probleme de sănătate, generând apariția unor maladii care s-au transformat în pandemii, scurtează speranța de viață chiar și în unele țări bogate. Când sărăcia ia proporții, amenință armonia socială favorizând bolile, suferințele și conflictele armate, afectează serios drepturile omului care se traduc în respect pentru viață și demnitate umană. Periodic, foametea mai lovește și azi multe regiuni ale planetei, însă cauza identificată, mai întotdeauna, rezidă în proasta guvernare, în deciziile politice marcate de corupție și mai puțin din vina calamităților naturale, singura graniță posibilă dintre violență și non-violență este motivația, iar corupția este o formă de violență pentru că motivația ei este înșelăciunea, minciuna, este o faptă violentă prin natura ei.

Paradoxul civilizației umane care a pășit în secolul XXI, este că astăzi se moare de prea multă mâncare decât lipsa ei, se moare de bătrânețe decât de boli infecțioase, iar oamenii care se sinucid fiind victime ale depresiei, sunt mai numeroși decât victimele soldaților, teroriștilor și criminalilor, reunite. **„Ființa umană medie riscă să moară mai degrabă de un exces de McDonald, decât de secetă, Ebola sau atentatele AL QAIDA”.** (Yuval Noah HARARI, op.cit.). Sărăcia, foametea, bolile, violențele de tot felul, sunt amenințări la adresa democrației, produc dezechilibre sociale și ecologice, generează adversități și rivalități între state bogate și sărace, declanșează procese necontrolate de migrație a populației sărace, către țări cu o prosperitate afișată în mod arogant și indecent. **„Dacă observăm peste tot diferențe uriașe între cei mai săraci și cei mai bogați, democrația trebuie să acționeze, să-i ajute pe cei săraci pentru a beneficia de drepturile și libertățile lor. Iată de ce este bună politica, iar noi îi putem descoperi temeiul spiritual. Avem nevoie de cooperare interguvernamentală și multilateralism, pentru că acum știm ce se întâmplă pretutindeni”.** (Stephane HESSEL-Dalai LAMA, *Declarons la paix! Pour un progres de l'esprit*, Ed INDIGENE, 2012).

Recent OIT (Organizația Mondială a Muncii) prin vocea directorului general, Guy RYDER, într-un interviu acordat Agenției chineze de știri XINHUA, declara că: **„La nivel global se recunoaște performanța Chinei din ultimii patru ani de a scoate din sărăcie câteva milioane de persoane. Este un succes fără precedent. China s-a declarat conștientă că eliminarea**

sărăciei este principalul obiectiv al strategiei de securitate națională și o preocupare majoră a executivului”.

Banca Mondială a avertizat încă din luna octombrie 2020 că: **„pandemia de covid-19, a împins între 85 și 115 milioane persoane în plus în lume la extrema sărăcie, estimând ca în 2021 să se ajungă la 150 milioane”.**

Problema sărăciei, care generează foamete, boli, instabilitate economică și politică, corupție, nemulțumiri și revolte sociale, s-a aflat încă de la înființarea ONU pe agenda Programelor de dezvoltare durabilă care imaginau și soluții, dar insuficiente pentru a schimba decisiv starea de lucruri din țările afectate, cu precădere din Africa, America Latină, Asia.

Interesant că majoritatea programelor aveau în vedere alocarea de sume importante pentru a fi puse la dispoziția guvernelor țărilor afectate în scopul aducerii la îndeplinire a proiectelor aprobate din domeniile: agriculturii, infrastructurii, educației, sănătății, protecției mediului etc. Din păcate, de multe ori aceste fonduri erau direcționate de guvernele în cauză în mod preferențial și oneros, spre firme și persoane aflate în anturajul puterii, formându-se adevărate rețele de interese nelegitime și o oligarhie politico-financiară coruptă, atotputernică care controla pârgghiile puterii fără să dea socoteală în fața propriilor cetățeni privind modul de cheltuire a acestor fonduri destinate dezvoltării durabile și eradicării sărăciei și subdezvoltării. Asemenea practici se regăsesc acum la unele țări membre UE, printre care și România, unde o clasă politică iresponsabilă și coruptă direcționează fondurile europene destinate proiectelor de modernizare a infrastructurii, inclusiv administrative, către clientela de partid ori rudelor și prietenilor apropiați, fapt pentru care țara noastră este plasată printre cele mai corupte și birocratice din UE.

Dacă aruncăm o privire în agenda ONU-2020 pentru dezvoltare durabilă vom înțelege mai bine direcțiile de acțiune la nivel planetar pentru eradicarea sărăciei și subdezvoltării, în condițiile în care 3 miliarde de persoane trăiesc în regiuni agricole afectate de lipsa apei, care indirect se reflectă în lipsa hranei, apariția diverselor boli și conflictelor locale. În contextul crizei declanșate de pandemia de covid-19 (sanitară, economică, alimentară și educațională), Secretarul General al ONU, pledează pentru un „NEW DEAL” internațional, adică: **„un contract social la nivel internațional și național, axat pe educație, acces la economia digitală și noi măsuri de protective socială și de muncă echitabilă”.** De asemenea, îndeamnă omenirea să: **„facă pace cu natura”, iar „puterile, resursele și oportunitățile să fie mai bine împărțite la nivel mondial și mecanismele guvernării să reflecte mai bine realitățile de azi. Pentru atingerea acestor obiective, trebuie să integrăm principiile dezvoltării durabile în toate deciziile ce se iau, astfel încât reluarea economiei mondiale să se facă de o manieră a asigura o dezvoltare incluzivă”.**

Pentru aceasta este nevoie urgentă să fie luate următoarele măsuri:

- solidaritatea și coordonarea mondială sunt vitale;
- mobilizarea finanțărilor pentru a construi un viitor și a pune economiile pe o cale durabilă;
- alinieră tuturor eforturilor pentru relansarea Programelor de dezvoltare durabilă, orizontul lui 2030 și Acordului de la Paris privind schimbările climatice;
- punerea în practică a măsurilor necesare în materie de protecție socială, recalificare profesională, pentru o tranziție spre locuri de muncă noi, verzi.

Ca de obicei, proiecțiile ONU spre viitor sunt **„cai verzi pe pereți”**, fără a avea o viziune clară și a-și aduce aportul de expertiză în găsirea celor mai fezabile soluții la problemele cu care se confruntă omenirea. Structurile sale executive s-au transformat într-un organism birocratic și anchilozat, puternic politizat, fapt pentru care pe bună dreptate administrația Trump a refuzat continuarea finanțării. Șansa ca ONU să rămână un organism cu vocație universală, este reformarea sa profundă și o nouă viziune în pas cu evoluțiile apărute în sistemul de organizare spirituală a societății omenesti în era noilor tehnologii și IA care a revoluționat întregul sistem de gândire și guvernare a lumii. Pentru Dalai Lama, ONU a devenit **„o organizație a guvernelor și nu a oamenilor. Am**

spus în numeroase rânduri că lumea este a oamenilor, nu a regilor, nu a liderilor spirituali, nici a oamenilor de afaceri. De la popor pentru popor, iată un adevărat sistem democratic! Este cel mai bun. Funcționarea ONU este împiedicată de sistemul lor de guvernare nedemocratic, amestecul SUA și a altor membri ai Consiliului de Securitate prin veto pentru a bloca inițiative generale, este insuportabilă. Aș dori să văd organizația ca fiind formată din reprezentanții popoarelor, nu a guvernelor, oameni buni, care într-adevăr să reprezinte omenirea, alături de Secretarul General, mai ales în situații de criză,,, iar Stephane Hessel ținea să sublinieze că: ***„este nevoie de un comitet ONU compus din oameni înțelepți pe care puterea l-a emancipat și sunt interesați de binele omenirii care să ceară abrogarea dreptului de veto în Consiliul de Securitate și de o nouă generație care să iasă în stradă peste tot în lume și să strige: Nu mai putem tolera modul în care suntem guvernați. Vrem un guvern cu adevărat democratic,,*** (lucrare cit.)

Occidentul și țările dezvoltate economic și tehnologic sunt ocolite de sărăcie, foamete, boli și conflicte?

Bineînțeles că NU.

Dacă până mai ieri vorbeam de sărăcie, foamete, pandemii și instabilitate politică și economică cu precădere în țările lumii a treia, iată că, după criza economico-financiară din 2008, statisticile europene indică cifre îngrijorătoare cu privire la existența unui număr tot mai mare de persoane care se află în pragul sărăciei, fapt pentru care periodic UE alocă fonduri pentru distribuirea lunară de alimente de strictă necesitate familiilor nevoiașe, prin intermediul administrației locale. Aceste semnale alarmante vin să se suprapună peste criza sanitară, economică și socială generată de pandemia de covid-19 care, a gripat motorul dezvoltării economice europene și mondiale, cu efecte dezastruoase ce a implicat creșterea gradului de îndatorare publică, reducerea semnificativă a PIB-urilor, tulburări pe piețele bursiere și monetare internaționale.

În ciuda promisiunilor și declarațiilor încurajatoare formulate de Comisia Europeană și Consiliul European, mecanismele de funcționare a instituțiilor europene însărcinate cu sprijinirea programelor de relansare economică și reziliență, sunt în continuare blocate de norme și reglementări birocratice, cât și de unele poziții obstrucționiste ale unor membri ai UE. Pe acest fond de confuzie și tensiune, fiecare țară membră se gândește serios la soluții de avarie pentru ieșirea din acest impas, conform principiului „scapă cine poate”, sens în care cântăresc cu multă atenție posibilitățile de re poziționare pe tabla de șah geopolitică, geoeconomică și geostrategică a Europei stabilind noi alianțe în interiorul UE, bazându-se pe relațiile de bună vecinătate. Actuala stare de precaritate economică în care au ajuns societățile occidentale dezvoltate, se datorează unor politici păguboase de încurajare a consumului, împrumuturilor pentru nevoi personale cu buletinul, politici care au îmbolnăvit și sărăcit în mod indirect un număr tot mai mare de persoane, atât în SUA cât și în țările europene. Astăzi plătim factura lăcomiei, lipsei de cumpătate și superficialității în cunoașterea modului de funcționare a mecanismelor lumii, care ne-au atras în turbionul crizelor de tot felul și paradoxului că în țările dezvoltate supra alimentația să devină o problemă care se adaugă la îngrijorările legate de sărăcie și foamete. Spre exemplificare arătăm că în 2014 peste 2,1 milioane persoane erau supraponderale, față de 800 milioane care sufereau de subnutriție: în 2010, foametea și subnutriția au ucis 1 milion de persoane, pe când obezitatea generatoare de diabet și boli cardiace, a făcut 3 milioane de victime. În 2030, dacă situația se menține la același nivel, vom avea jumătate din umanitate suferindă de obezitate, și ceea ce este mai grav că aceasta va afecta copiii și tinerii. Pe măsură ce omenirea traversează o perioadă de tranziție spre o civilizație bazată pe noile tehnologii și IA, ar trebui ca aceste probleme să se reducă, dar din păcate asistăm la un adevărat derapaj al lumii care riscă să cadă în haos și anarhie, menținând un sistem economic care s-a lepădat de orice fel de protecție, care se poate transforma într-un capitalism prădător dominat

de giganții IT, IA și cei care administrează rețelele sociale.

Sanctitatea sa, Papa Benedict al XVI-lea, în lucrarea sa „Lumiere du Monde”, Ed. Bayard, 2001, sublinia că: **„Sunt sceptic față de aceste interpretări. Apocalipsa este o carte misterioasă și are numeroase disensiuni. Ceea ce este frapant în ea, este că în mod precis, în momentul când crezi că a venit sfârșitul, totul repornește de la început”**.

Pentru a concluziona la acest punct, trebuie să menționăm că, la începutul Mileniului III, popoarele trăiesc o revoluție de o dimensiune de neînchipuit, fie ea economică, ecologică și spirituală care, va influența și modul de a privi sărăcia, foametea și conflictele, oamenii de știință considerând următoarele decenii ca fiind hotărâtoare pentru supraviețuirea planetei. În 2010, în Omelia Papei Benedict al XVI-lea, de la Fatima, a afirmat că: **„Omul a declanșat un ciclu al morții și terorii, pe care nu reușește să-l întrerupă. Lumea poate nu va dispărea, dar ar putea lua o nouă direcție, O societate bolnavă, în care sunt în creștere problemele psihice, resimte dorința arzătoare de salvare și mântuire..”**. Demersuri, proiecte, inițiative vizând eradicarea sărăciei, a foametei și pandemiilor, le regăsim în cărțile sacre ale Orientului și Occidentului, cât și în lucrările unor personalități marcante ale iluminismului, dar și în strategiile pentru dezvoltare durabilă elaborate de institute de cercetări și academii. S-au înregistrat progrese în obținerea de soiuri de cereale și legume rezistente la dăunători și la schimbări bruște climatice, în ideea de a produce materie primă suficientă pentru industria agro-alimentară care să susțină proiectele de amenajare a unor terenuri aride care să fie transformate în câmpii mănoase. Este posibil ca, folosind nano-tehnologiile, mutațiile genetice, noi tehnici de identificare și valorificare a rezervelor de apă din pânza freatică, zone deșertice ale planetei să devină adevărate oaze de verdeață și plantații de citrice, banane, cafea, nuci de cocos, curmale, care vor îmbunătăți nivelul de trai al populațiilor aflate astăzi în pragul subnutriției. Deja guvernul chinez și companii de prestigiu din China, au lansat un amplu program de dezvoltare durabilă pentru Africa, având în spate suportul financiar al Băncii Centrale și a unor fonduri de investiții.

Dar, pentru a reuși acest proiect, strategii chinezi, concep planuri de a combate și anihila în primă instanță corupția politică și instituțională din aceste țări, pregătind în paralel o nouă generație de tineri autohtoni, educați în spiritul armoniei cu natura, respectului libertății și demnității umane, a compasiunii și a lucrului în interesul comunității și pentru binele comun. Este o mare provocare pentru China, ținând seamă de instabilitatea politică și de proastă guvernare practicate de clanurile care s-au perindat la conducerea acestor țări și la prezența pe teritoriul lor a unor grupări teroriste înarmate și bine organizate, care întrețin o atmosferă de teroare și insecuritate, practicând pirateria maritimă și luarea de ostatici.

Cu toate aceste măsuri de eradicare a acestor fenomene, este greu să prevezi sau să controlezi efectele violenței, după cum s-a văzut în Irak, Siria, Libia, Afganistan, Yemen, Nigeria, Mali, Somalia ș.a., însă ne punem nădejdea și speranța că, această formă de dictatură va dispărea într-o zi și lumea va păși într-o eră a cooperării și întrajutorării pașnice, când oamenii vor practica omnia, prietenia și fraternitatea de rasă.

Problema eradicării sărăciei și dezvoltării durabile, s-a aflat și pe agenda lucrărilor G-20 și a Consiliului Șefilor de guverne ai țărilor membre OCS (Organizația de Cooperare Shanghai (30.11.2020), prin videoconferință, unde premierul rus, Mihai Michustin a declarat că: **„Este necesar să parafăm parametrii precisi pentru a uni strategiile naționale și proiectele multinaționale, astfel ca OCS să servească drept legătură esențială în formarea unui spațiu de liber-schimb și cooperare în beneficiul mutual și pe baze egale în Eurasia, OCS având un potențial puternic pentru a asigura dezvoltarea economică durabilă și securitatea regiunii. OCS acordă importanță mare economiei digitale, introducerii tehnologiilor moderne, dezvoltării infrastructurii de transport și cooperării regionale. Cu participarea OCS, UEE (Uniunea Economică Eurasia), Asociația Națiunilor Asiei de sud-**

Cele trei mari provocări ale civilizației umane de ieri, de azi și de mâine: foametea, bolile, războaiele

est și a altor blocuri regionale, suntem în măsură să construim un parteneriat eurasiatic extins, un spațiu de dezvoltare și securitate comun,,.

RUSIA dorește în mod activ să asocieze UEE la RCEP, care deja pune în lumină avantajele liberului schimb și integrării regionale, „**creează oportunități suplimentare în particular economiilor mai puțin dezvoltate ale Asiei**” (Joachim von AMBERG, vice-președinte BAI (Banca Asiatică de Investiții în Infrastructură).

Epidemiile și bolile infecțioase, al doilea inamic al umanității

La început de Mileniu III, în ciuda progreselor înregistrate de bionanotehnologie, totuși epidemiile cu care a debutat secolul XXI: Sindromul Respirator Acut Sever (2002-2003) cu formele sale evolute din 2008; gripa aviară din 2009; gripa porcinească 2009-2010; Ebola-2014 și pandemia de covid-19 și noua amenințare cu un nou val de rujeolă, au scos în evidență fragilitatea sistemului sanitar la nivel mondial, lipsa unor protocoale pentru coordonarea măsurilor de combatere și propagare a virusurilor la nivel național și internațional, o comunicare defectuoasă între structurile cu atribuțiuni, lipsa materialelor și echipamentelor necesare dotării spitalelor și populației, măsuri excesive și ineficiente de îngrijire a drepturilor și libertăților individuale și colective.

Ultima pandemie a produs pe lângă un număr impresionant de contaminări și decese, perturbări la nivelul economiei mondiale soldate cu prăbușiri ale piețelor bursiere, intrarea în faliment a unor companii de transport, îndeosebi cele de pasageri, scăderi dramatice ale PIB-urilor, tulburări pe piețele financiare și valutare, etc. Într-un cuvânt, economia lumii s-a oprit o clipă și s-a resetat orientându-se spre zona economiei digitale, a monedelor virtuale și dezvoltării la scară largă a noilor tehnologii, IA, și roboticii. Cred că, pandemia de covid-19 a fost declanșatorul mării resetări a lumii și pregătirea pentru a trece pragul, inclusiv psihologic, către o nouă etapă a istoriei civilizației umane, și anume civilizația post-umană, a combinației om-mașină (IA). După „**trezirea**” din pandemie, vom constata că, s-au produs o serie de schimbări ireversibile în habitatul cu care eram obișnuiți, reflectate și în modul în care vom privi și înțelege mai bine sensul vieții și nevoia de a ne schimba comportamentul social și de viață cotidian, să prețuim mai mult viața, valoarea relației sociale și implicarea voluntară în sprijinul comunității, dezvoltând calități umane cum sunt: compasiunea, toleranța, integritatea pe temeiul valorilor ce aparțin eticii seculare, nu în mod necesar religiei. Experiența traumatizantă a pandemiei va duce la un progres evident al spiritului, spre o știință a spiritului și la o democrație spirituală.

Dar, pentru a nu dramatiza efectele covid-19, vă propun să evocăm două momente din istoria civilizației umane, care au fost marcate de pandemii cu efecte devastatoare: 1330 „**pesta neagră**” și 1918 „**gripa spaniolă**”.

Anul 1330 rămâne în memoria istoriei ca fiind atins de o boală teribilă, „pesta neagră” apărută în Asia Centrală și de Est, care s-a răspândit rapid în toată Asia, Europa, Africa de Nord, iar în mai puțin de 20 ani, a atins și America, făcând între 75-200 milioane de victime, aproape un sfert din populația eurasiatică. Această pandemie nu a fost un eveniment unic și izolat, nici cel mai rău flagel din istoria omenirii, ci a fost urmat de alte epidemii care au făcut ravagii în America, Australia, Mexic, însă viața a mers înainte, iar daunele provocate au fost reparate printr-un efort colectiv și prin mintea iscoditoare a omului, care prin cunoaștere a ajuns să inventeze vaccinuri și scheme de tratament post-pandemie.

Un alt moment memorabil l-a constituit pentru Europa, „gripa spaniolă” care, în câteva luni s-a transformat în pandemie, infectând jumătate de miliard de persoane și 50-100 milioane de victime în mai puțin de un an (1918), în comparație cu războiul mondial (1914-1918) care a ucis 40 milioane de persoane.

Mai aproape de zilele noastre, la începutul anului 1980, SIDA ucidea 30 milioane de oameni, iar alte milioane au rămas cu sechele grave fizice și psihice. S-a scris și s-a comentat mult de-a lungul vremii, că unele din aceste boli au fost create în laborator și răspândite în anumite zone

ale planetei, cu scopul de a reduce creșterea demografică, îndeosebi în țări din lumea a treia, unde nu există programe de planning familial, o suprapopulare a planetei punând serioase probleme privind: poluarea, consumul de apă și energie, hrană, îmbrăcăminte, bunuri de larg consum (electrocasnice, autoturisme, biciclete, consumabile pentru gospodărie, cosmetice, etc.). Se pare că nimic nu este întâmplător, că evenimentele au timpul lor critic pentru maturare, apar ciclic anunțând schimbări înscrise în Cartea Vieții, urmând un anumit plan, conceput de Inteligența Supremă a Universului, odată cu realizarea Marii Creații a lumilor vizibile, invizibile și entităților nonorganice. De altfel, învățăturile profeților și filosofilor biblici, fac referire la evenimente și încercări la care va fi supusă civilizația umană pe parcursul evoluției sale, subliniindu-se că: **„nimic nu este nou sub soare, ce este sus, este și jos, ceea ce a fost, o să mai fie, totul este efemer și deșertăciune„**.

În încheiere la acest punct, putem concluziona că, pe măsură ce eforturile științifice vizând prevenirea pandemiilor vor fi încununate de succes, ele vor declanșa conflicte politice, iar adevărata bătălie se va deplasa din laboratoare către parlamente, tribunale și în stradă, anunțând de fapt o luptă crâncenă pentru tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte, toate eforturile urmând a fi orientate pentru dobândirea fericirii eterne.

Despre fericire, Epicur arată că: **„Adorația zeilor este o pierdere de timp, nu este viață după moarte, iar fericirea individuală este singurul scop al vieții„**, iar filosoful britanic Jeremy Bentham (secolul XVIII-lea) declara că: **„fericirea generală este obiectivul unic și demn al statului, a pieței, a comunității științifice. Oamenii politici trebuie să asigure pacea, oamenii de afaceri prosperitatea, iar savanții să studieze natura, nu pentru marea glorie a regelui, țării sau a lui Dumnezeu, ci pentru ca tu și eu să ne bucurăm de o viață fericită„**. În secolul XX, fericirea unui popor era măsurată în PIB-ul țării, însă în viitor, chiar economiști reputați sugerează înlocuirea PIB-ului cu BIB-ul (Fericirea Interioară Brută), iar în secolul XXI, cu dezvoltarea noilor tehnologii ale informației și extinderea IA la toate domeniile, se va impune de la sine, o nouă modalitate de a defini fericirea, de a o măsura în alți termeni, care vor depinde mai mult de așteptările noastre și mai puțin de condițiile obiective.

Dacă știința are dreptate că sistemul nostru biochimic determină fericirea noastră, atunci, unica manieră de a asigura o satisfacție durabilă este de a păcăli acest sistem, adică de a manipula biochimia umană prin folosirea diverselor medicamente pentru creșterea concentrării mentale, pentru controlul insomniei și fricii. Viitorul ne va pune în față manipulările genetice, pentru a ajunge la o fericire controlată”. (Yuval Noah Harari, lucrare cit.). Omul secolului XXI, căutând fericirea, beatitudinea și nemurirea, încearcă de fapt să se ridice la rangul de zei, pentru că sunt cu atribute divine, picurate în ADN de către Marele Creator, la începuturi. Provocarea științei viitorului va fi crearea de ființe nonorganice, adică rețelele neuronale umane să fie înlocuite printr-un logician inteligent care ar funcționa atât în lumile virtuale și nonvirtuale, scăpând de limitele chimiei organice, astfel că IA nonorganică ar putea cu ușurință coloniza alte planete, fără să mai fie călăuzită de om.

Dezvoltarea rapidă a geneticii, medicinei regenerative și nanotehnologiilor, hrănesc speranța că, supraoamenii viitorului ar putea muri într-un război sau accidental, însă viața lor, în comparație cu cea a muritorilor de rând, nu are termen de expirare. Prelungirea vieții aduce cu sine transformări profunde de ordin social și moral, influențează evoluția relațiilor: părinți-copii, căsătoria, carierele profesionale, sistemul de asigurări sociale și de pensii, politică, religiile, credința. GOOGLE a numit la conducerea fondului de investiții Google Ventures pe Bill Maris pentru a rezolva problema morții. Acesta declară în 2015 că: **„Dacă mă întrebați astăzi dacă va fi posibil să trăiești până la 500 de ani, răspunsul meu este DA„**. Este bine să ne reamintim că în Sfânta Biblie și în Cartea lui Enoh, se vorbește despre personaje plăcute lui Dumnezeu care, au depășit vârsta de 500 ani, Noe, Matusaleh, Lamaleh, ori bărbați și femei care au adus pe lume copiii la vârste înaintate, însă cu voia lui Dumnezeu care le-a ascultat rugăciunile. Care este secretul acestor longevități? Rămâne ca oamenii de știință să găsească răspunsuri, dar important că există

interes pentru studierea acestei probleme.

Războaiele și conflictele locale, regionale și mondiale, a treia amenințare

De-a lungul istoriei acestea au constituit o modalitate de reșezare temporală geopolitică a intereselor marilor puteri (imperii) și o posibilitate ca acestea, periodic să-și împartă zonele de influență și acces la resursele naturale și demografice ale planetei. A fost și rămâne o opțiune viabilă pentru acapararea și devorarea țărilor mai mici, care pentru a supraviețui în această junglă de interese, devin vasale marilor puteri, cu costurile de rigoare.

„Suntem la momentul crucial al istoriei civilizației umane, când se face tranziția de la epoca luptei pentru supraviețuirea amenințării nucleare a HOMO SAPIENS, la transformarea lui în HOMO DEUS, odată cu pășirea în secolul XXI, când omenirea va lupta pentru atingerea nemuririi, amintindu-și că viața este cel mai de preț dar oferit de divinitate, de Univers” (Yuval Noah HARARI, lucrare cit.). Oricare ar fi pretextele declanșării unor conflicte și de transformare în războaie, acestea nu sunt justificate „nici de rațiuni de stat”, nici de „rațiuni de securitate națională” (americană, rusă, germană sau altele) ci ele simbolizează eșecul rațiunii și diplomației.

Am pășit deja în secolul XXI sub amenințarea războaielor hibride, atipice care îmbracă forme cât mai diverse: războaie comerciale, războaie ale devizelor, psihologice, cibernetice, meteorologice, apei și hranei, războaie în numele religiei. De multe ori asistăm la combinarea simultană a diverselor forme de manifestare a războaielor viitorului. Cercetările științifice cu aplicație militară și intelligence, au reușit realizarea unor arme și mijloace inteligente de purtare a războiului, care mută confruntarea în spațiul virtual sau în cosmos, alocările bugetare anuale din partea marilor puteri reprezintă procente importante din PIB-ul țărilor, sume care ar putea fi orientate spre domeniile educației, sănătății, protecției mediului s.a. Nu voi insista asupra acestui subiect care zilnic se află în atenția mediei internaționale, dar analizând tendințele evoluției stării de insecuritate la nivel planetar, putem anticipa că, următoarele decenii omenirea se va afla sub spectrul amenințării cu izbucnirea unor războaie hibride care vor redesena harta geopolitică a lumii.

În urmă cu câteva luni, îmi puneam întrebarea, dacă pandemia covid-19 nu maschează un eveniment mult mai periculos și anume un atac cibernetic de amploare asupra infrastructurilor critice (bănci, spitale, laboratoare de cercetare în domeniul vaccinurilor, transportului de energie, arsenalelor și silozurilor cu arme nucleare etc) din SUA și din alte țări occidentale.

Evenimentul s-a produs la 13 decembrie 2020 și a vizat atacuri informatice inclusiv asupra unor instituții guvernamentale americane și a bazelor de informații care se referă la stocarea armamentului nuclear din mai multe țări, codurile de acces și alte date care pot crea breșe în sistemele de apărare antirachetă, inclusiv cele instalate pe submarine. Administrația Trump a trecut sub tăcere evenimentul, dar a condamnat China, Rusia, Coreea de Nord pentru aceste atacuri în serie. Cum a fost posibil atacul cibernetic botezat „Sunburst” care a reușit ca un logicial să se insereze în anumite versiuni ale platformei „Orion”, care este un organism de supervizare a rețelelor informatice comercializate de către întreprinderea „Solar Winds”, care face parte din sistemul de securitate cibernetică americană? Este un mare semn de întrebare în condițiile în care Pentagonul alocă anual sume importante pentru securizarea informațiilor. La 17 decembrie 2020, președintele ales, Joe Biden și-a exprimat îngrijorarea privind această situație, iar ziarul „Le Monde” ține să precizeze că: **„Faptul că ministere și agenții de prim rang ale SUA au fost vizate, face să ne temem că o țara s-ar putea camufla în spatele acestui atac cibernetic. Pirații par a fi operat sub nasul și barba autorităților americane acaparate de a asigura protecția alegerilor prezidențiale,,**

Fiind la un prag de trecere spre o civilizație super-tehnologizată, a oamenilor roboți și a roboților umani, și a unei dinamici fără precedent a progresului tehnologic, trebuie să alegem cum folosim aceste noi instrumente dăruite din Pomul Cunoașterii pentru a ușura viața oamenilor și a înțelege mai bine cum funcționează legile Creației, înainte ca aceste tehnologii să hotărască pentru noi.

În mod paradoxal, cu cât acumulăm mai multe cunoștințe, și competențe cu atât evenimentele devin mai imprevizibile, dezordonate și se succed cu o repeziciune nemaîntâlnită, istoria schimbându-și direcția, iar cunoștințele dobândite de noi, devin perimate.

Recentele mișcări extremiste din SUA, sunt botezate de unii ca neo-marxiste și anti-sistem, caută să schimbe lumea prin rescrierea istoriei, permițând astfel oamenilor să-și reimagneze viitorul, iar noua istorie ne va explica că **„situația noastră prezenta, nu este nici naturală, nici veșnică”**. Dar, suntem chemați noi ca generație, să răspundem pentru abuzurile, rasismul, discriminarea de sex, colonizarea forțată și genocidul practicat de către generațiile trecute, prin dărâmarea de statui și ștergerea din memoria colectivă a trecutului istoric. Față de această „revoluție maoist-bolșevică”, fiecare dintre noi și întreaga societate, mediul academic și sistemul de învățământ, trebuie să se unească pentru a ne asuma istoria cu luminile și umbrele ei, fără a ceda acestui curent ideologic care seamănă haos și anarhie, producând fracturi în societate, indiferent despre ce țară este vorba.

Concluzia ce se desprinde din lectura acestui material este clară: sărăcia, pandemiile, conflictele, războaiele, nu vor dispărea niciodată, ele existând sub diverse forme de-a lungul istoriei zbuciumate a civilizației umane, fiind înscrise în Cartea Vieții, considerate drept regulatori necesari, care asigură regenerarea și rafinarea rasei umane și a ecosistemului pe TERRA, permițând ca ciclic proiectul inițial să se reseteze. În ciuda progresului rapid și uluitor al noilor tehnologii și a IA, și introducerea lor în toate fibrele societății, nu se poate realiza mai mult decât o menținere sub control a acestor fenomene, prin identificarea cauzelor și diminuarea efectelor, printr-o limitare a propagării lor pe zone întinse ale planetei.

Concluzii și informații de interes:

- În 2021, intrăm în pas alergător pe terenul crizelor deja existente: sanitară, economică, financiară, identitară și de încredere față de instituțiile și organizațiile naționale și internaționale, care manageriază aceste crize. Este posibil că această stare de neliniște și confuzie la nivel global, să încurajeze declanșarea de noi conflicte și tensiuni între marile puteri, dar și între marile puteri și țări emergente în plin proces de emancipare care, își revendică un scaun la masa tranzacțiilor pentru a-și apăra propriile interese;

- SUA post-Trump, va continua să se afunde în „mocirla statului paralel”, care își va re poziționa la butoanele puterii, o elită birocrată și coruptă care se va strădui să lanseze un amplu proces de evaluare a „moștenirii” lăsată de administrația Trump, inclusiv de a se da undă verde inculpării fostului președinte și apropiaților săi. Un prim pas s-a realizat la 13 ianuarie 2021, când Congresul a aprobat cu o majoritate confortabilă, punerea sub acuzare a lui Trump, pentru „instigare la asaltul asupra Congresului, soldat cu 5 morți și zeci de răniți”, eveniment care a zguduit America și șocat întreaga planetă. Procesul ar urma să aibă loc după 20 ianuarie 2021, când oficial Donald Trump părăsește Casa Albă. Această atitudine și comportament ale Americii la începutul secolului XXI, este comparabilă cu cea a unui adolescent și anume: un amestec de aroganță și depresie profundă care se reflectă într-o criză identitară adolescentină extinsă, completată de oscilații incredibile de noi forțe și de stări iraționale. George Friedman, politolog și fondatorul agenției private de geopolitică, Stratfor, în lucrarea „**The Next 100 Years**” (2009) scria: **„SUA abia își începe călătoria culturală și istorică. Pe măsură ce devin centrul gravitațional al lumii, își dezvoltă acea cultură care, pentru început, este, inevitabil barbară. America este un loc în care aripa dreaptă urăște musulmanii pentru credința lor, iar aripa stânga pentru felul în care își**

tratează femeile„. Într-adevăr, ultimele evenimente soldate cu ocuparea prin violență a Congresului, simbolul sacru al democrației, de către susținătorii președintelui Donald Trump, atesta, dacă mai era cazul, că nu ne putem aștepta în acest moment de la America, decât la bravadă și la nesiguranță, întrucât voința ei este puternică, vulcanică, iar emoțiile sale o duc în direcții diferite, de multe ori contradictorii și imprevizibile.

- China, cu discreția-i cunoscută, profitând de starea „pre-revoluționară” care se poate transforma într-un început de război civil în SUA și de confuzia și tensiunea generată de pandemie în interiorul UE, și de efectele negative ale BREXIT, continuă nestingherită orientarea unor importante investiții în paradisul fiscal numit Luxemburg, îndeosebi pe piața obligațiilor verzi, marele ducat devenind placă turnantă și portalul de acces în Europa, a băncilor și fondurilor de investiții chineze. Președintele bursei luxemburgheze, Robert Scharee declară în ajunul conferinței virtuale, Horaris Asia Meeting că: „Din ce în ce mai mulți gestionari ai activelor chineze se instalează direct la Luxemburg pentru a atrage capitalurile chineze. Cred că nu va trece mult timp, până când vom vedea fluxuri egale în sens invers, către China”.

- În legătură cu atacurile cibernetice lansate asupra ministerelor și agențiilor guvernamentale americane, inclusiv Pentagon și NSA (Agenția Națională de Securitate) de către grupul de pirați intitulat „Shadon Brokers”, Franck DeCloquement, expert în strategii cibernetice de la Institutul de Relații Internaționale și Strategice și membru al Cyber Task Force, a ținut să precizeze următoarele: **„După Wanna Cry, șantajul cu Apocalipsa nucleară lansat de pirații care au atacat și furat informații secrete de la NSA, au afirmat că dețin date și despre programele nucleare ale mai multor țări: China, Iran, Coreea de Nord, Rusia, iar pentru a nu fi date publicității, sugerează NSA ori „terților responsabili” să le răscumpere. De asemenea, grupul pretinde că deține date confidențiale furate din rețeaua bancară SWIT, care dacă ar fi date publicității, ar produce neîncredere și prejudicii serioase pe piețele financiar-bancare”.**

- În bilanțul cibernetic pe 2020 întocmit de Institutul pentru Relații Internaționale și Strategii și CYBER TASK FORCE, se fac următoarele precizări de către Franck DeCloquement, care merită a fi luate în seamă de către cei interesați:

-anul 2020 - un an pandemic, care va schimba radical datele în materie de securitate cibernetică pentru haosul creat în spațiul virtual;

-2020 va rămâne în memoria colectivă ca un an negru, dar nu numai din cauza crizei sanitare legate de coronavirus, ci pentru că viața noastră a fost schimbată radical și transformată într-o viață numerică la domiciliu, prin recurgerea la telemuncă, teleșcoală și pentru folosirea rețelelor sociale pentru a menține contactul cu rudele și prietenii, în timpul deselor izolări la domiciliu sau introducerii periodice a carantinei parțiale sau totale;

-previziunile noastre privind implicarea rețelelor sociale în destabilizarea societăților democratice și a acelor algoritmi folosiți pentru a ne manipula colectiv și individual în scopuri ideologice sau comerciale s-au adeverit;

-s-au identificat operațiuni criminale cibernetice din ce în ce mai sofisticate vizând infrastructurile critice, iar amenințările din partea piraților au fost completate printr-o expertiză în creștere în materie de analiză de securitate pentru protecție, traversând diferitele bariere de securitate;

-criminalitatea cibernetică s-a îndreptat masiv către obiecte conectate (Iot) pentru a practica spionajul și șantajul ținând cu precădere platformele blockchain pentru tranzacții subterane frauduloase și mafioate”.

- Rămânând în zona virtuală, la 28.11.2020, „hulitul” Wuhan a organizat Conferința Mondială privind comerțul numeric, care a atras 37 de state și reprezentanți ai peste 100 de întreprinderi,

Cele trei mari provocări ale civilizației umane de ieri, de azi și de mâine: foametea, bolile, războaiele

Wuhan devenind un centru promițător pentru comerțul numeric, ca de altfel întreaga regiune Hubei (cu 100 milioane de locuitori), cu avantajele sale în termeni de producție, știință, educație.

- O problemă aproape necunoscută și neluată în seamă de occident, este confruntarea, deocamdată la nivel local și în surdină, între teroriștii islamici și buddhiștii din Myanmar, Sri Lanka, Thailanda, Bangladesh, care tinde să se transforme într-un conflict religios între buddhiști și un islam agresiv din India, Pakistan, Afganistan, care ar putea reactiva populația islamică uigură din China;

- Proiectul de pace pentru Orientul Mijlociu lansat de președintele Donald Trump, poate fi considerat evenimentul anului 2020, pentru că a deschis calea negocierilor unor țări arabe cu Israelul și creierii statului palestinian. Chiar dacă planul favorizează interesele Israelului, prin considerarea Cisiordaniei și Fâșiei Gaza ca o singură entitate și alipirea la statul evreu a înălțimilor Golan (aparținând Siriei), totuși planul are în vedere „un viitor stat palestinian” care să lege Cisiordania cu Gaza printr-un tunel, iar cu Iordania prin cele două poduri strategice Allbeny și Damaya. Realizarea acestui demers politico-diplomatic este condiționat și de acceptarea de către palestinieni a Ierusalimului drept capitală indivizibilă a Israelului și renunțarea expresă la orice formă de terorism la adresa poporului evreu. Recent Sultanatul Buthan și Regatul Maroc, au stabilit relații diplomatice cu Israel, ceea ce constituie o victorie de necontestat a președintelui Trump.

- Cred în Noua Europă, în care România își va recăpăta demnitatea și respectul, o Europă care să nu se mai bazeze unilateral pe economie, finanțe, acorduri politice și aranjamente diplomatice, ci pe o Europă în care să avem un set de valori comune în care să credem și pare straniu, și de sentimente unanime care să o conducă, să o orienteze, să aducă în suflete speranța într-un viitor mai bun pentru noi, toți fiii ei și nu numai pentru ai lor, responsabilitate individuală care să devină un regulator al legăturilor sociale, ale unei reale societăți deschise. Trebuie să dezvoltăm această practică a interdependenței pentru a putea înfăptui un mare „noi”, decât un mare „tot”, deoarece aici se află originea violenței și războiului.

Doresc să aduc în atenția cititorilor un fapt ieșit din comun și anume, poziția Le Grand College des Rites Ecosais exprimată la 17 decembrie 2020 cu ocazia prezentării documentului intitulat: „Privire masonică asupra solidarității post-covid”, în care se „trag învățăminte din proasta gestionare a pandemiei și lansarea a 9 teme de dezbatere, de la economie, la drepturi și libertăți, la principiile de acțiune publică, sănătate”, subliniindu-se că „pandemia a pus în lumină nevoia schimbărilor, adaptărilor și îmbunătățirii sistemului de guvernare mondial”. Interesant de subliniat că, în general masoneria iese la lumină cu luări de poziție și propuneri de reflecție pe teme de interes major pentru umanitate numai în situații foarte grave, așa cum s-a întâmplat în 2010, în plină criză economico-financiară, când împreună cu Biserica Catolică a organizat o serie de seminarii - debateri pentru găsirea de soluții adecvate, pentru ieșirea din criză.

În încheiere, nu doresc să mă refer la România, deoarece zilnic mass-media și fiecare dintre noi, simțim pe propria piele „beneficiile” modului în care este administrată țara și dezinteresul și aroganța cu care guvernarea tratează problemele cu care se confruntă cetățenii, de la scumpiri pe toate palierele, la sărăcie tot mai accentuată a cât mai multor români, până la marginalizarea socială și la umilință.

Dalai Lama ne sfătuiește ca în situații disperate să ținem seamă de învățăturile lui Buddha că: „În orice situație, să-ți păstrezi pacea gândului în ciuda tuturor problemelor. Toate situațiile pot fi privite din unghiuri diferite, de aceea trebuie folosită inteligența cum trebuie. Suntem prinși într-un sistem legiferat de separare dintre „Noi” și „Lor”, care ne desparte de simțul fraternității

Cele trei mari provocări ale civilizației umane de ieri, de azi și de mâine: foametea, bolile, războaiele universale”.

Lectură plăcută și drum drept spre lumina înțelepciunii!

**Președintele Centrului de Etică și Strategii și membru al UZPR
Gl. bg. (r) Gheorghe DRAGOMIR**

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*